

АНТРАКС

Антракът е остра инфекциозна болест, която се характеризира с тежка интоксикация и образуване на специфична пустула на кожата или лигавиците при кожната форма, с развитие на възпалително-хеморагични изменения в белите дробове при белодробната форма или червата при чревната форма. **Причинителят** *B. anthracis* запазва жизнеспособността си с десетилетия, посредством изключително устойчивите си спори, намиращи се в почвата в т. нар. Стационарни антраксни огнища (САО). От антракс боледуват предимно тревопасните животни – диви и домашни. Пролетните пороци и последвалото силно засушаване в страната през 2016 г създават предпоставки за излизане на антраксите спори на повърхността на почвата. При последващо засушаване, когато преживните животни пасат суха трева, заедно с почвата по корените те поглъщат и спорите, което е възможно да доведе до поява на заболявания от антракс при тях. Заболяването започва след **инкубационен период** от 2 до 8 дни. Различават се 3 форми:

Кожната форма започва с поява на пустула – плътно червено петно, което в продължение на 1 – 2 дни се увеличава. На това място се оформя мехурче, като при разчесване се образува язвичка. Развива се и Колатерален оток. Наред с локалните промени се появяват и признаци на интоксикация на организма – адинамия, загуба на апетит, главоболие, повишаване на температурата. Местните промени отзвучават за 4 – 5 дни. Случаите на кожна форма съставляват над 99% от заболяванията от антракс.

Белодробната форма протича тежко, с повишена температура, разтрисане, боджи в гърдите, кашлица с отделяне на кървави храчки. Развива се пневмония. Смъртността е висока.

Чревната форма също протича тежко. Започва остро с разтрисане, повишена температура, гадене, остри болки в корема, диария с течни кървави изпражнения. Често настъпва смърт вследствие на сърдечно-съдова слабост.

Лечението на антракса се провежда с антибиотици по лекарско предписание. Източниците на зараза са както домашни така и диви тревопасни животни – овце, крави, кози, коне, магарета, камили, елени, зайци, мечки, лисици, чакали, гризачи и други. Болният човек не е опасен като източник на зараза. Антраксният бацил се отделя с фекалиите, урината, кръвта, влагалищния секрет. Голяма роля за разсейването на антраксите спори играят труповете на умрелите от антракс животни, които могат да бъдат разкъсани от диви животни или птици и части от тях да бъдат пренесени на далечни разстояния, където се образуват вторични антраксни огнища. Профилактиката на антракса включва:

- Редовно почистване и проветряване на помещенията, в които се отглеждат животни;
- Измиване на ръцете с топла вода и сапун преди и след обслужване на животните, което задължително се извършва с отделно работно облекло;
- Своевременно уведомяване на ветеринарните специалисти при съмнение за болели животни. Умрелите от антракс животни се обезвреждат в екарисаж;
- Обилно измиване с течаща вода на плодовете и зеленчуците, предназначени за консумация в суров вид;
- Добра термична обработка на месото и млякото;
- Избягване на консумация на недостатъчно узряло сирене.

Необходимо е да се знае, че при неразположение, висока температура и поява на някои от горепосочените симптоми трябва незабавно да се потърси лекарска помощ, като лекуващият лекар се уведоми за наличието на рискови фактори: контакт с болно животно, консумация на недостатъчно термично обработени месо и мляко и други.